

Sygn. akt: I C 278/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Gronda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lipca 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **P. T.**

przeciwko (...) **S.A. w K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda P. T. na rzecz pozwanego (...) SA w K. kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od powoda P. T. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 2014,45 zł (dwa tysiące czternaście złotych 45/100) tytułem zwrotu kosztów tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Gdyni.

Sygnatura akt: I C 278/14

UZASADNIENIE

Powód P. T. wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 21.245,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż dokonał zakupu ok. 35 m² produktu pozwanej spółki w postaci deski podłogowej barlineckiej Jesion M. od oficjalnego dystrybutora i autoryzowanego montażysty (...) s.c. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...). Nabyta deska została zamontowana w nieruchomości należącej do powoda w G. przy ul. (...). Wraz z produktem powód otrzymał kartę gwarancyjną wystawioną przez pozwanego. Z upływem czasu, tj. od grudnia 2011r. trwałość i jakość deski zamontowanej w salonie stale się pogarszała. W styczniu 2013r. powód zgłosił reklamację producentowi, jednak pozwana stwierdziła, że zaistniałe defekty wynikają z przegrzania podłogi oraz niewłaściwego montażu produktu .. (...) korespondencji prowadzonej z powodem pozwana systematycznie podważała swoją odpowiedzialność i podnosiła, że nieprawidłowości nie wynikają z wady produktu. Rzeczoznawca J. K. w sporządzonej na zlecenie powoda opinii stwierdził, że determinantą stwierdzonych wad było wadliwe suszenie w suszarniach fryzów, z których wykonano warstwę licową elementów posadzkowych. Przyczyną

spękań były zbyt ostre parametry suszenia w całym procesie, a mikropęknięcia powstały w wyniku gwałtownego schłodzenia drewna przy otwieraniu wrót suszarni. Zdaniem powoda bezpodstawne są twierdzenia pozwanego, że przyczyną wad są błędy montażysty, albowiem wada od początku tkwiła w produkcie i była konsekwencją niewłaściwego działania pozwanego podczas obróbki drewna. Nadto, w ocenie powoda, nieuzasadnione są zarzuty pozwanego dotyczące niewłaściwego użytkowania i przegrzania podłogi. Na dochodzoną w niniejszej sprawie kwotę składają się: kwota 16.200 zł stanowiąca koszt zakupu deski Jesion M., kwota 4.000 zł stanowiąca koszt demontażu wadliwego produktu oraz kwota 1.045,50 zł z tytułu sporządzenia ekspertyzy rzeczoznawcy.

(pozew k. 2-9)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

Zdaniem pozwanego występowanie szczelin nie jest wadą produktu, lecz konsekwencją warunków użytkowania produktu, nieprawidłowości w montażu lub oddziaływania termicznego. Pozwany podkreślił, iż w procesie suszenia fryz/formatek stosuje wymogi normy PN- (...) oraz zakładowe reżimy kontroli jakości w zakresie wilgotności materiału drzewnego. Pozwany zakwestionował moc dowodową opinii załączonej do pozwu przez powoda, wskazując, że stanowi ona jedynie dokument prywatny i zawiera liczne błędy merytoryczne. Jak wskazał pozwany nie istnieje domniemanie wady produktu i odpowiedzialności gwaranta za stwierdzone przez beneficjenta gwarancji usterki, gdyż sporny produkt nie jest produktem niebezpiecznym, a materiałem budowlanym dopuszczonym do obrotu. Pozwany podniósł, że zgłoszenie reklamacji nastąpiło z przekroczeniem terminów ustawowych i umownych. Pozwany zwrócił uwagę, że to na powodzie spoczywa ciężar dowodu istnienia wady towaru, odpowiedzialności gwaranta oraz ewentualnego roszczenia, jakie wywodzi w kontekście treści gwarancji. Nadto, zdaniem pozwanego, bezpodstawne jest żądanie zapłaty w sytuacji, gdy możliwa jest naprawa części ewentualnie wadliwej podłogi.

(odpowiedź na pozew k. 68-72)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. T. zakupił u autoryzowanego dystrybutora firmy (...) S.A. – (...) s.c. Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...) w G. produktu pozwanej w postaci około 35 m² deski podłogowej barlineckiej Jesion M.. Koszt zakupu i montażu deski wyniósł 16.200 zł. Pozwany udzielił kupującemu gwarancji.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o fakturę VAT nr (...) k. 11, kartę gwarancyjną k. 12, zeznania świadka S. L. k. 88-89, zeznania świadka P. R. k. 89-90, przesłuchanie powoda k. 206-208)

W okresie od października do listopada 2011r. pracownicy (...) s.c. Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...) – S. L. i P. R. wykonali na rzecz powoda usługę budowlaną w postaci montażu podłóg w domu powoda w G. przy ul. (...). Wskazane osoby dokonały wygrzania wylewki, sporządzając na tę okoliczność protokół wygrzania, a także przeprowadziły aklimatyzację podłogi w celu wyrównania temperatury i wilgotności. W dniu montażu tj. w dniu 9 listopada 2011r. wykonano pomiar wilgotności wylewki, która wynosiła 1,6 mierzona metodą CM. Następnie podłoga została przyklejona do posadzki za pomocą specjalistycznych klejów (...). Odbierając prace montażowe powód własnoręcznie podpisem potwierdził prawidłowe wykonanie prac.

(dowód: zeznania świadka S. L. k. 88-89, zeznania świadka P. R. k. 89-90, oświadczenie k. 43, protokół wygrzewania posadzki k. 41, protokół odbioru prac montażowych k. 42)

W dniu 29 stycznia 2013r. powód zgłosił pozwanemu reklamację z uwagi na powstanie szczelin na połączeniach czołowych i wyszczerbień na krawędziach desek. W dniu 8 lutego 2013r. pracownik pozwanej spółki dokonał oględzin podłogi w domu powoda. W wyniku przeprowadzonych wówczas pomiarów pracownik pozwanej spółki ustalił, iż temperatura w pomieszczeniu wynosi 22 #C, temperatura posadzki 38 #C, zaś wilgotność powietrza 27,5 %. Na okoliczność wizji lokalnej strony sporządziły protokół, który obie własnoręcznie podpisały.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: protokół z wizji lokalnej k. 13-14, zeznania świadka M. T. k. 91-92, zeznania świadka A. G. k. 160-161, zeznania świadka P. K. k. 182-183)

W odpowiedzi na zgłoszoną przez powoda reklamację, pismem z dnia 19 lutego 2013r. pozwany wskazał, że występowanie szczelin na powierzchni deski podłogowej ma związek z przegrzaniem podłogi poprzez działanie wysokich temperatur z ogrzewania podłogowego. Nadto, pozwany wskazał, że występowanie szczelin wielkości 0,05 – 0,65 mm jest zgodne z normami, pod warunkiem ich zaszpachlowania masą uzupełniającą. Natomiast odnośnie wyszczerbień krawędzi wzdłużnej desek pozwany wskazał, że usterka tego typu nie wynika z wady jakościowej produktu, lecz jest charakterystyczna dla uszkodzeń podczas montażu.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o pismo pozwanego z dnia 19 lutego 2013r. k. 15-16, zeznania świadka A. G. k. 160-161)

Pismem z dnia 30 lipca 2013r. powód wezwał pozwanego do wymiany na koszt pozwanego deski podłogowej Jesion M. w miejscu jej montażu na produkt wolny od wad. W odpowiedzi na wezwanie pozwany podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o pismo powoda z dnia 30 lipca 2015r. k. 26-27, pismo pozwanego z dnia 20 sierpnia 2013r. k. 28-29)

W pokoju dziennym w domu powoda jest zamontowane ogrzewanie podłogowe, zaś w gabinecie są grzejniki.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany w procesie suszenia frezów i desek stosuje elektroniczne systemy kierowania procesami, w tym procesem suszenia. (...) ten reguluje automatycznie warunki mikroklimatyczne w pomieszczeniu. Proces suszenia jest zakończony, gdy drewno osiąga wymagane parametry wilgotnościowe. Proces suszenia drewna jesionowego trwa 30-35 dni. Następnie materiał jest poddawany procesowi sezonowania w celu ewentualnego zlikwidowania naprężeń. Na końcu pobiera się próbki w celu oznaczenia wilgotności końcowej materiału. Drewno, które nabył powód to deska podłogowa z warstwą wierzchnią jesion (tzw. jednolamelowa). Tarcica użyta do produkcji warstwy wierzchniej była suszona w suszarni W. nr 22. Proces suszenia zakończono w dniu 22 czerwca 2011r. z wynikiem końcowym wilgotności 7,5 %. Produkcja wyrobu gotowego była prowadzona w dniu 14 lipca 2011r. i w tym dniu wilgotność wynosiła 7,09 %, 6,40 % i 6,90 %. W dniu 18 lipca 2011r. wilgotność wyrobu gotowego wynosiła 6,65 % i 6,74 %.

(dowód: zeznania świadka M. K. k. 180-181, zeznania świadka R. W. k. 189-191)

Posadzka drewniana zamontowana w domu powoda posiada niewielkie wady będące wynikiem nieprawidłowego procesu montażu parkietu i niewłaściwego użytkowania. Posadzka drewniana w gabinecie zamontowana na podkładzie podłogowym pozbawionym ogrzewania podłogowego wykazuje minimalne, niewidoczne uszkodzenia punktowe na krawędziach desek, obejmujące swoją powierzchnią kilka mm, powstałe w wyniku procesu montażu. Wady te są nieistotne i usuwalne. Natomiast posadzka drewniana w pokoju dziennym została ułożona na podkładzie podłogowym z wodnym ogrzewaniem podłogowym. W okresie grzewczym podłoga zostaje poddana zbyt wysokim temperaturom, o czym świadczą pęknięcia warstwy wierzchniej na deszczułkach znajdujących się bezpośrednio w obrębie kominka i szczeliny pomiędzy elementami. Obecnie posadzka drewniana w salonie posiada usterki w postaci nielicznych szczelin, miejscowych pęknięć warstwy wierzchniej deszczulek powstałe wskutek przegrzania podłogi, a także niskiej wilgotności powietrza w okresie grzewczym i błędów montażowych. Uszkodzenia te stały się widoczne pod wpływem zmian klimatycznych w pomieszczeniu, temperatury podłogi, czyszczenia i mycia posadzki drewnianej. Montaż parkietu nie został wykonany zgodnie z zasadami sztuki parkieciarskiej, wytycznymi branżowymi i instrukcją producenta. Wykonawca prac parkieciarskich nie dochował należytej staranności, gdyż samodzielnie i bez uprawnień sporządził protokół wygrzania podkładu podłogowego, prace parkieciarskie wykonał w niekontrolowanych warunkach klimatycznych pomieszczeń, układał deszczułki w systemie montażowym B. używając nadmiernej siły, uszkadzając krawędzie elementów parkietowych, nie zabezpieczył powierzchni drewnianej preparatem konserwującym. Nie ma

podstaw do kwestionowania prawidłowości i jakości elementów posadzkowych w momencie ich zakupu i montażu. Stwierdzone usterki nie są następstwem błędów produkcyjnych, w tym wadliwego suszenia drewna. Koszt demontażu i montażu posadzki wraz z materiałami montażowymi wynosi 9.950,04 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłej sądowej z zakresu parkieciarstwa B. C. k. 222-236 wraz z pisemną opinią uzupełniającą k. 251-252 i ustną opinią uzupełniającą płyta CD k. 300)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, dowodu z zeznań świadków S. L., P. R., K. M., M. T., P. K., A. G., R. W. i M. K., dowodu z przesłuchania powoda oraz na podstawie dowodu z opinii biegłej sądowej z zakresu parkieciarstwa B. C..

W ocenie Sądu wszystkie wskazane powyżej dowody z dokumentów były wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Za w pełni wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał także dowód z pisemnej opinii biegłej sądowej B. C.. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze, iż przedłożona przez biegłego opinia jest jasna, logiczna, nie zawiera żadnych luk czy sprzeczności. Nadto, opinia biegłej nie budzi żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego czy wiedzy powszechnej, co czyni ją w pełni przydatnym środkiem dowodowym do rozstrzygnięcia sprawy. Nadto, w opiniach uzupełniających biegła w sposób przekonujący i rzeczowy odniosła się do wszystkich zarzutów do opinii zgłoszonych przez stronę powodową. W ocenie Sądu bezzasadne są zarzuty strony powodowej dotyczące braku bezstronności biegłej. Powód wywodził, iż przed dokonaniem oględzin zauważył, że biegła rozmawiała z pełnomocnikiem pozwanego i przedstawicielem pozwanego. Biegła odnosząc się do zarzutu powoda wyjaśniła, że przyjechała na miejsce oględzin w tym samym czasie co pozwany i dlatego spotkała się z nim przed bramą powoda. Z wyjaśnień biegłej, jak również z treści opinii nie wynika, aby przy sporządzaniu opinii biegła naruszyła obowiązek zachowania bezstronności i w jakikolwiek sposób faworyzowała pozwanego i pomijała twierdzenia i wnioski zgłaszane przez stronę powodową. Wręcz przeciwnie, zarówno w opinii zasadniczej jak i w szczególności w opiniach uzupełniających biegła ustosunkowała się do stanowisk obu stron i poddała argumenty zgłaszane przez stronę gruntownej analizie pod kątem zasad wiedzy technicznej i sztuki parkieciarskiej, uwzględniając przy tym całość materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy. W związku z tym okoliczność, że w końcowym rozrachunku biegła nie podzieliła stanowiska powoda co do przyczyn powstania wad nie oznacza wcale, że biegła nie dochowała bezstronności przy sporządzeniu opinii. O braku bezstronności biegłej nie świadczy też fakt rozmowy telefonicznej z technologiem zatrudnionym w pozwanej spółce. Jak bowiem wyjaśniła biegła rozmowa dotyczyła wyłącznie zagadnień związanych z przebiegiem technologicznego procesu suszenia drewna. Powyższa okoliczność świadczy raczej o gruntownej i wszechstronnej analizie zagadnienia. W tym stanie rzeczy opinia przedłożona przez biegłą B. C. stanowiła podstawowy dowód, na którym Sąd oparł rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Zważywszy na fakt, iż opinia biegłej jest kompletna i jednoznacznie wskazuje przyczynę powstania wad w zakupionym przez powoda produkcie, na mocy art. 217 k.p.c. należało oddalić wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu parkieciarstwa. Sąd oddalił również wniosek powoda o przesłuchanie w charakterze świadka J. K., który również jest wpisany na listę biegłych sądowych i sporządził ekspertyzę na zlecenie powoda przed wytoczeniem niniejszego powództwa. Przeprowadzenie takiego dowodu jest – zdaniem Sądu – bezcelowe i zmierza jedynie do przedłużenia niniejszego postępowania. Jak już wskazano powyżej biegła K. – C. sporządziła opinię na podstawie całokształtu materiału dowodowego, brała też pod uwagę ekspertyzę J. K., ostatecznie jej nie podzielając, niemniej dokładnie uzasadniła przyczyny takiej oceny. Należy zaznaczyć, że prywatna (pozasądowa) opinia biegłego jest jedynie dokumentem prywatnym (por. wyrok SN z dnia 8 czerwca 2001 r., I PKN 468/00, OSNP 2003, nr 8, poz. 197; wyrok SN z dnia 17 listopada 2010 r., I CSK 57/10, LEX nr 688661; wyrok SN z dnia 9 listopada 2011 r., II CNP 23/11, LEX nr 1110965; wyrok SN z dnia 10 października 2012 r., I UK 210/12, LEX nr 1284721) i podlega ocenie w oparciu o art. 233 k.p.c. Tymczasem całokształt zebranego w sprawie materiału

dowodowego daje podstawy do stwierdzenia, że wskazana w ekspertyzie sporządzonej przez J. K. przyczyna powstania wad nie jest prawidłowa. W żaden sposób takiej oceny nie zmienia zeznania autora ekspertyzy.

W zasadzie za wiarygodne należało uznać zeznania świadków P. K., A. G., R. W. i M. K. co do przebiegu postępowania reklamacyjnego oraz przebiegu procesów technologicznych w przedsiębiorstwie pozwanego. Co do przebiegu postępowania reklamacyjnego to zeznania świadków korelują z treścią dowodów z dokumentów, w szczególności korespondencji prowadzonej przez strony na etapie przedprocesowym. Natomiast zeznania świadków w zakresie prawidłowości czynności technologicznych, w tym suszenia, znajdują potwierdzenie w opinii biegłej sądowej z zakresu parkieciarstwa. Zeznaniami pozostałych osób Sąd dał wiarę w takim zakresie w jakim korelują one z treścią dowodów z dokumentów oraz dowodu z opinii biegłej sądowej.

Przechodząc do szczegółowych rozważań należy wskazać, iż w niniejszej sprawie strona powodowa odpowiedzialność producenta spornych desek drewnianych (...) S.A. łączyła z gwarancją udzieloną przez pozwanego przy zakupie produktu .. (...) tym stanie rzeczy podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowiły przepisy art. 577 – 581 k.c.

Podstawą kwestią sporną pomiędzy stronami była przyczyna powstania i dalszego pogłębiania wad posadzki drewnianej w domu powoda. Z korespondencji stron wymienionej na etapie przedprocesowym, jak i z pism procesowych złożonych w niniejszym postępowaniu wynika, że strona powodowa przyczyn takiego stanu rzeczy upatruje w wadliwym procesie suszenia drewna na etapie jego produkcji, na potwierdzenie czego złożyła ekspertyzę sporządzoną przez rzeczoznawcę J. K.. Natomiast strona pozwana powstanie i eskalację uszkodzeń wiąże z nieprawidłowym montażem i użytkowaniem. Rozstrzygnięcie powyższej kwestii Sąd oparł się na dowodzie z opinii biegłej sądowej z zakresu parkieciarstwa. W przedłożonej opinii biegła B. C. jednoznacznie wskazała, że powstanie wad było wynikiem nieprawidłowego procesu montażu parkietu oraz niewłaściwego użytkowania. W wyniku dokonania oględzin podłogi, biegła ustaliła, że posadzka drewniana położona w gabinecie została zamontowana na podkładzie podłogowym pozbawionym ogrzewania podłogowego i wykazuje minimalne, niewidoczne uszkodzenia punktowe na krawędziach desek, obejmujące swoją powierzchnią kilka mm. Zdaniem biegłej przedmiotowe wady mają nieistotny charakter i powstały w wyniku niewłaściwego montażu. Z kolei posadzka drewniana w pokoju dziennym została ułożona na podkładzie podłogowym z wodnym ogrzewaniem podłogowym. Z obserwacji biegłej wynika, że w okresie grzewczym przedmiotowa podłoga zostaje poddana oddziaływaniu zbyt wysokiej temperatury, o czym świadczą pęknięcia warstwy wierzchniej na deszczułkach znajdujących się bezpośrednio w obrębie kominka i szczeliny pomiędzy elementami. Posadzka w salonie posiada usterki w postaci nielicznych szczelin, miejscowych pęknięć warstwy wierzchniej deszczulek powstałe wskutek przegrzania podłogi, a także wskutek niskiej wilgotności powietrza w okresie grzewczym i błędów montażowych. Biegła wyjaśniła, że uszkodzenia te stały się widoczne pod wpływem zmian klimatycznych w pomieszczeniu, temperatury podłogi, czyszczenia i mycia posadzki drewnianej. Na podstawie dokonanych oględzin, analizy zeznań świadków oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy biegła stwierdziła, że montaż posadzki nie został przeprowadzony prawidłowo i zgodnie z zasadami sztuki parkieciarskiej, wytycznymi branżowymi i instrukcją producenta. Zdaniem biegłej wykonawca prac parkieciarskich nie dochował należytej staranności, gdyż samodzielnie i bez uprawnień sporządził protokół wygrzania podkładu podłogowego, a nadto prace parkieciarskie wykonał w niekontrolowanych warunkach klimatycznych pomieszczeń, układał deszczułki w systemie montażowym B. używając nadmiernej siły, uszkadzając przy tym krawędzie elementów parkietowych, a także nie zabezpieczył powierzchni drewnianej preparatem konserwującym. W ocenie biegłej nie ma natomiast żadnych podstaw kwestionowania prawidłowości i jakości elementów posadzkowych w momencie ich zakupu i montażu.

Strona powodowa zgłosiła liczne zarzuty do opinii biegłej. Przede wszystkim powód zarzucił biegłej, że zignorowała stan posadzki drewnianej udokumentowany na zdjęciach i opisany w opinii rzeczoznawcy J. K., wykonanej na zlecenie powoda. W opinii tej – jak wywodzi strona powodowa – wskazano na liczne wyszczerbienia lica wzdłuż długich krawędzi, głuche miejsca znajdujące się w miejscu zniszczeń krawędzi, odspojenia lica od warstwy środkowej na miejscach wzdłuż krawędzi wzdłużnych i czołowych, elementy warstwy wierzchniej poszczerbione i wyszczerbione na krawędziach wzdłużnych, a także uszkodzenia krawędzi warstwy wierzchniej o charakterystyce „łupliwości drewna”. Nadto, jak podnosi powód, biegła zignorowała stwierdzenie rzeczoznawcy zawarte w ekspertyzie, że na

podłodze nie zaszły deformacje związane z wysychaniem drewna w pomieszczeniu. Powód zarzucił też biegłej, że nie zbadała struktury drewna na krawędziach, pomijając, iż źródłem wyszczerbień jest słaba struktura drewna na krawędziach w wyniku przesuszania, nie wytrzymała ciśnienia pęcznienia drewna. Poza tym, zdaniem powoda, biegła bezpodstawnie kwestionuje, iż przed montażem parkietu podkład podłogowy był odpowiednio wygrzany. W ocenie powoda błędny jest też wniosek dotyczący ogrzewania podłogowego w domu powoda. Opierając się na dokumencie w postaci oświadczenia firmy montującej ogrzewanie powód wywodzi, że nie jest technicznie możliwe, aby nastąpiło przegrzanie desek do temperatury 38 #C. Do zarzutów powoda biegła odniosła się w dwóch opiniach uzupełniających pisemnej i ustnej i w całości podtrzymała swoje pierwotne stanowisko. Zdaniem Sądu wyjaśnienia biegłej, w szczególności wyjaśnienia złożone na rozprawie przed sądem wezwanym, rozwiewają wszelkie wątpliwości co do przyczyn powstania wad. Biegła w sposób wyczerpujący i znamionujący dogłębną znajomość zagadnienia ustosunkowała się do wszystkich zarzutów powoda, gruntownie uzasadniając swoje wnioski. Wyjaśniając podstawy na jakich oparła swoje stanowisko co do przyczyn powstania wad, biegła wskazała, że co prawda mikropęknięcia wewnątrz drewna mogą być następstwem złego suszenia drewna, niemniej takie wady są już widoczne przy montażu i w pierwszym okresie grzewczym. Natomiast odbierając prace montażowe powód bezspornie takich wadliwości nie stwierdził. Powyższe potwierdza protokół odbioru prac montażowych. Jednocześnie – zdaniem biegłej – przeciętny konsument jest w stanie przy odbiorze montażu parkietu zauważyć takie wady jak szczeliny i uszczerbki. Stąd też wynika wniosek, że skoro powód takich wadliwości przy odbiorze montażu nie stwierdził to nie istniały w tym czasie. Biegła zauważyła, że pomiary w dniu 8 lutego 2013r. zostały wykonane przy działającym ogrzewaniu podłogowym. Z podpisanego przez strony protokołu pomiaru wynikało, że temperatura podłogi wynosiła 38 #C, a wilgotność powietrza 27,5 %. Powyższe wyniki – jak wskazała biegła – świadczą jednoznacznie o niedotrzymaniu podstawowych warunków użytkowania podłogi określonych przez producenta i zamieszczonych w karcie gwarancyjnej. Nadto, o poddawaniu podłogi zbyt wysokim temperaturom, szczególnie w obrębie kominka świadczy także stan posadzki. Bezpośrednio w obrębie kominka występują bowiem szczeliny pomiędzy elementami i pęknięcia warstwy wierzchniej deszczulek. Biegła zwróciła też uwagę na nieprawidłowości przy montażu posadzki drewnianej, wskazując, że monter posadzki drewnianej dobijał bardzo mocno elementy, na co wskazują wyszczerbienia krawędzi bocznych. (...) montażu producenta B. natomiast wyklucza taki sposób montażu. Ponadto, biegła zauważyła, że montaż posadzki koniecznie musi poprzedzić wygrzanie podkładu podłogowego i sporządzenie protokołu. Powyższe czynności może wykonać jedynie wykwalifikowany przedstawiciel producenta systemu grzewczego. Tymczasem, w przedmiotowej sprawie protokół wygrzania został sporządzony bezspornie przez osobę dokonującą montażu parkietu, nie posiadającą stosowanych uprawnień, co jest niezgodne ze sztuką parkieciarską. Nadto, jak wskazała biegła, niewłaściwy był sposób składowania desek przed samym montażem. Z uzyskanych od powoda informacji wynika, że deski położono w korytarzu, gdzie także było zamontowane ogrzewanie podłogowe, co jest postępowaniem niewłaściwym. Biegła dopatrzyła się również istotnych uchybień przy konserwacji i użytkowaniu posadzki. Jak wyjaśniła biegła osoba dokonująca montażu parkietu powinna zabezpieczyć powierzchnię posadzki przed wnikaniem brudu czy wody specjalnym preparatem konserwującym. Monter posadzki zaniechał jednak powyższej czynności, na co wskazują przebarwienia parkietu. Powyższe przebarwienia mogą też wskazywać na niewłaściwą konserwację posadzki. Jak bowiem wyjaśniła biegła istotnym jest, aby do konserwacji parkietu używać środków zalecanych przez producenta posadzki, albowiem w przypadku zastosowania innych środków może dojść do powstania przebarwień, zmiękczenia parkietu, a także możliwe są nieprzewidziane reakcje chemiczne powodujące trwałe uszkodzenie podłogi. W przypadku parkietu powoda ciemne krawędzie mogą wskazywać na niewłaściwą konserwację podłogi przy użyciu środków niezalecanych przez producenta. Powstałe we wskazanym powyżej sposób zaciemnione krawędzie powodują wrażenie, że szczeliny są większe niż w rzeczywistości. Odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących zignorowania wniosków wynikających z ekspertyzy rzeczoznawcy J. K., biegła podniosła, że przedmiotowa ekspertyza była nieprzydatna, gdyż nie ma w niej podanych wyników pomiarów, w szczególności wilgotności drewna, wilgotności powietrza, temperatury powietrza, zaś hipotezy zawarte w tej ekspertyzie nie odpowiadają faktom. Zdaniem biegłej, wbrew twierdzeniom rzeczoznawcy, jako wada nie może być traktowana łupliwość drewna, gdyż jest to naturalną cechą każdego drewna. Zdaniem biegłej żadnego potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym nie znajdują też hipotezy rzeczoznawcy o przesuszeniu drewna czy niewłaściwym sklejeniu elementów. Biegła zaprzeczyła, aby deszczulki były odspojone, nadto nie występują odspojenia warstwy wierzchniej

deszczulek, a wyszczerbienia deszczulek na ich bocznych krawędziach są płytkie i spowodowane nieprawidłowym montażem. Rzeczywiście istniejące wady biegła dokładnie opisała w opinii.

Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z treści opinii biegłej sądowej z zakresu parkieciarstwa i na jej podstawie ustalił, że przyczyną powstania wad spornego produktu nie były błędy popełnione na etapie produkcji, w szczególności w procesie suszenia, lecz niewłaściwy montaż oraz nieprawidłowe użytkowanie. Skoro tak, to brak jest podstaw do przypisania pozwanej spółce jakiegokolwiek odpowiedzialności za powstanie wad.

Mając na uwadze powyższe – na mocy art. 577 – 581 k.c. stosowanych a contrario – Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002r. (Dz.U.2013.490), zasądzając w pkt. II. wyroku od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł, na którą składa się opłata za czynności fachowego pełnomocnika pozwanego w stawce minimalnej obliczonej od wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu (2.400 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Nadto, art. 98 k.p.c. w zw. z art. 5 pkt. 3, art. 83 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. 2010.90.594 ze zm.) Sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.014,45 zł tytułem brakującej części kosztów opinii biegłego, które zostały w całości wypłacone ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni.